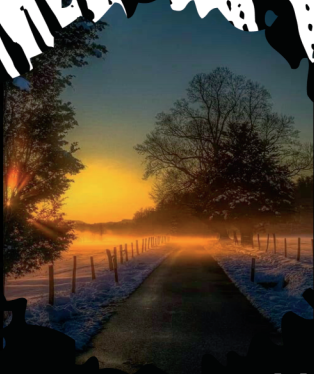




Helli karimus

ESIVANHEMPANI



Esivanhempani

Helli Karimus

Esivanhempani

Esivanhempani

© 2022 Helli Karimus

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-33-0367-6

Romaani sukuni haaran tutkimukset isoäiti ja isoisä.

Erään kerran kauan kauan sitten ennen minun syntymääni. Oli nuori tyttö talollisia niinsanotusti. Tyttö joka oli Suomalainen.

Ja toisen kerran poika ja he tapasivat talossa, jossa tyttö Kaija oli tyttärenä. Ja poika oli kiertävä mustalainen.

Poika oli tumma pitkän huiskea jolla oli musta kiharainen tukka. Ja poika tykkäsi hevoskyydistä sen vauhdista.

Joskus tuolloin 1900- luvun alussa, kun he tapasivat tyttö ja poika.

Kaija ja Oskari tykästyivät toisistaan. Kun Oskari oli matkalla markkinoille hän pistäytyi talossa hän tykästy kinnusen ja Junnojen talon tyttäreeseen.

ja Kaija ison talon tyttö ihastui komeaan mustalaispoikaan, joka ajoi vauhdilla pihaan.

Tietäen Kaijan odottavan häntä ja he tapailivat salaa useasti pihan perillä.

Aittojen tuntumassa, kun vanhemmat saivat sen selville niin he sanoivat!

Koska olet antautunut mustalaispojalle niin saat lähteä hänen matkaansa

Tyttö oli sitä odottanutkin, hän nosti ylpeästi päänsä ja keräsi kotitalostaan käsitoita pellavaliinoja ja aiviina kankaansa.

Puseroita ja hamekankaita ja rintakorujaan päähineitä ja jalkineita. Hän oli itse tehnyt hamekankaansa ja puserokankaansa.

Sekä jalkineet pässipuskemista villoista tehdyt ja nahkasta. Hän oli kirjallut itse kaikki kankaansa.

joita oli käsin merkkeillut ja kankaspuilla. Hän oli myös tottunut talon toihin.

Joutuisiko hän kerjäämään ja kiertämään mustalaispojan matkassa, hän ei ollut varma tulevaisuudestaan silti lähti rohkeasti rakkautensa perään. '

Hän osasi myös leipoa isossa leivinuunissa leipoa leipää pullaa ja kaikkea muuta kalakukkoja muikkukukkoja.

Talo oli vauras ja itsellinen oikea kartano josta hän läksi maailmalle rakkautensa perään.

Tietysti hän osasi moninaisia taitoja joita isossa talossa tarvittiin. Ja hän taisi lehmän lypsyt ja voion teon perunasoseen punnajuurisoseen lanttusoseen valmistuksen.

Kaikkia talon töitä ja hän oli ahkera tyttö. Hän sai tarjottua ensi alkuun Oskarille päivällistä ja kahvia.

Oskarilla oli tulokset aina mukana ja tulitikut kun hän teki tulta toisinaan hän poltti piipua. ja piipun aromit levisi Kaijan nenään.

Kuitenkin vanhemmat ihmettelivät kun huomasivat tyttärensä tapaavan kahden kesken mustalaispoikaa Oskaria he ihmettelivät.

Loppujen lopuksi pojan taas kerran ajettua pihaan ja joka toi sisälle kultalautasen ison pirttipöydän päälle.

Hän tanssi kultalautasen päällä ja vanhemmat pöyristyi.

Sen ajan tuvat oli isoja ja isovanhemmat eli samassa taloudessa oli leivinuuni ja rukki kankaspuut kirnu ja kahvimylly sänkyt ja makuualkovi.

Useampi huone joihin majoitettiin kaikki lapsista nuoriin vanhempiin ja isovanhempiin.

Tietysti oli useampia aittoja luhtiaitta ja kesällä nukkumapaikat aitoissa jossa säilytettiin kankaita ruokaa leipää vartaisa katonrajassa. Saunavihtoja joita ei enää paljon käytetä.

Tuvassa olleilla kankaspuilla ja rugin äärellä tuli Kaijan olla sekä leipomassa ja pesemässä pyykkiä. Jota pestiin isoissa puusaaveissa ja pyykkiä hankattiin semmoiseen siihen tarkoitettuun ritilään.

Lipeällä vaan kun ei tiedetty sen epäterveellisyydestä, lattioita ja pöytiä myös lipeäsaippualla.

Saunan lauteita ja lattiota, sisällä tuvassa oli myös kapiokirstuja joissa oli siististi laskostettuna kappio kankaita, tulevia häitä varten.

Joita saatiin odottaa kun tyttärelle ei kelvannut kunnon talolliset sulhaseksi kunnon kosijat.

Puumalan poika, Kantolan poika, ja Laitilan poika. Kaikki hän käännnytti takaisin tyhjin toimin. Ei kelpuuttanut sulhasekseen.

En tiedä oliko Kaija pieniin päin lähtiessään Oskarin matkaan. Mutta joka tapauksessa, joka tapauksessa heillä oli kymmenen neljätoista lasta.

Joilla oli lapsena muunmuassa isäni, siihen aikaan ei mustalaisissa ja Suomalaisissa ei ollut muuta kuin hevostmiehiä, mikä siihen aikaan oli yleistä.

Ja Oskari tarjosi hevosta vaihtokaupaksi tyttärestä, mutta eihän se kelvannut.

Kaijan vanhemmat taas tarjosivat hevosta jos ei ottaisi Kaijaa heiltä.

Tietysti vanhemmat olivat kiintyneitä tyttäreensä heillä oli kyllä omaisuutta ja viiri talon pihalla jossa oli vuosiluku 1863.

Ylpeitä ylpeitä suomalaisia talollisia. Esivanhempani, ja niin oli ylpeä mustalaispoikakin meinigeissään.

Komeat mustalaissaappaat ja vetimet päällään ja hän oli puhdas ja hyvännäköinen.

Kaijalle vaan isoisäni kelpasi ja niin sai lähteä Kaija Oskarin matkaan, jolla oli kyllä omakin talo mutta ei viihtynyt siellä yksin. Isovanhempinsa kanssa.

Niinpä hällä oli emäntä ja morsian haussa. Emäntä jonka veisi omille vanhemmilleen piiaksi ja itselleen vaimoksi.

Niin Oskarin käydessä useammin talossa jossa Kaija asui kinnusten ja junnojen talossa siis esivanhempieni vauraassa talossa.

Joka oli monikerroin vauraumpi kuin Oskarin kotitalo.

Hän oli ylpeä köyhyydestään ja kuitenkin veisi mieluusti Kaijan kotitaloonsa.

Vaikka Kaijan vanhemmat sanoivat saat mennä mustalaisen matkaan he eivät tarkoittaneet sitä!

Vaan vahtivat tyttöä tuota Kaijaa aina kun Oskari oli käymässä.

Joskus myös vanhempiensa kanssa, muuta Oskarin vanhemmat eivät saaneet vihiä Kaijan ja Oskarin suhteesta.

"Isosta ja komiasta on rahatkin maksettu"

Siihen aikaan oli epätavallista mennä yhteen Suomalaisen tai mustalaisen kanssa ja juorut kulki pitäjästä pitäjään.

Varsinkin mustalaisten keskuudessa, silloin kulettiin markkinoilla ja siellä tavattiin ja kerrottiin viimeiset uutiset eli juorut.

Olihan tavatonta moinen liitto, jossa molemmat kuitenkin rakasti toisiaan.

Ja heille tuli lapsia ja lastenlasten lapsia jne.

Kantaen kuormaa mustalaisten ja suomalaisten liitosta.

Lapset olivatkin sinisilmäisiä valkotukkaisia. Siitäkös äitini sai kärsiä, muka petttänyt isää ja en tiedä miten myrskyinen liitto vanhemmillani olikaan ja mistä syystä?

Kun käsitin, että mummini ja ukkini liitto oli seesteinen rauhallinen ja sopuisa. Aina vanhaksi asti.

Kun isäni puolelta joka oli heidän jälkeläisensä oli tosi risti-riitojen sävyttämä liitto vanhemmillani.

Josta sain lapsena sisarusteni ohella kärsiä. Mummini muistan hyvin tuon Kaijan, hän oli aina kangaspuilla tai kehräämässä talon töissä, niinkuin myös äitini.

Joka ei ollut muuta kuin orpo huutolaistyttö lapsena.

Kunnes isoisäni löysi hänet lehtolapsensa. Isän isä oli suht tavallisen kokoinen mies kun hänen poikansa minun isäni oli iso mies.

Isoisäni oli vanhemmiten painunut kumaraan. Kun isoäitini oli suoraryhtinen junnojen puolelta seisoi aina ryhdikkäänä ojentunein käsivarsin ja paksut suonet näkyivät hyvin jäntevässä laihaassa ruumiissa. Ajattelen häntä toisinaan!

Nuorena ollessa vielä isänsä ja äitinsä luona ollessa isossa maalaistalossa.

Hän teki kangaspuilla hame ja puserokankaita, lakanakangaita ja peittoja.

Ja sillä tiellä hän oli Oskarilla ollessaankin muistan.

Oskarín perhettäkään ei voinut sanoa köyhiksi mustalaisiksi vaikka vaaan hevoskaupoilla ja käsitöillä rikastuttiin ja tulitiin toimeen.

En paljon tiedä isäni vanhemmista ei ole paljon perimätietoa mitä nyt äitini on kertonut.

Mummini vahti taloa Oskarín luona ja vahti talon töitä, joita äitini etupäässä teki nuorikkona.

Aina niinkauan kun me lapset synnyimme. Äitini sanoikin että mummi vahti kuin haukka talon töitä ja poikaansa.

Jolle piti olla aina kaikkein parasta kaikessa. Mitä talossa oli siinä oli kuin toinen nainen siinä perheessä äidin elämässä.

Tätini isän siskot jotka olivat sukurakkaita, synnyinseudulleen uskollisia ja kokivat veljesrakkautta kateuteen asti.

Mitä tuohon kultaisella lautasella tanssiin nähden, se on sukutarina liekö totta äitini kertomaa.

Monet ei päässyt edes syömään kultaiselta lautaselta, saati sitten tanssimaan sillä.

Liekö koetukset sen myötä talonväelle kun Oskari toi kullatun lautasen taloon tanssien siinä ensin sitten syöden siitä.

Uskomaton tarina joka nuoruudessani kiehtoi minua sen verran erikoinen tarina se on.

Ihmettelen miten Kaija mummini sai kopiot ja kankaat liinavaatteensa mukaansa.

Mutta uskon että kyllä sai mukaansa jotain. Ja niiden turvin aloittivat yhteiselämän säätyläinen taisi olla se perhe. Kaijan vanhemmat.

Ei tullut orjaksi eikä köyhänä tyttönä taloon. Vaan liinavaatteita, hamekankaita puserokankaita säilytettiin aitassa. Aitoissa joissa säilytettiin kaikkea mikä ei mahtunut sisälle taloon.



kirja kertoo esivanemmistani jotka olivat mummo ja vaari tai miten sen sanoisi . Tässä kerrotaan mummin ja ukin kohtaamisista ja heidän yhteen muuttamisestaan. Ainahan sellaista on tapahtunut, mutta merkilleseksi tarinan tekee se että mummi on vauraan talon tyttö ja ukki vähän köyhemmistä oloista suoraansanoen hän tuo ukki on kiertävä mustalaispoika ja he mummi ja ukki rakastuvat toisiinsa ja ja mummi jättää vauraan kotitalonsa ja lähtee mustalaispojan matkaan.

He ovat eri kulttuurista ja silti heidän liittonsa on kestävä ja he saavat yhdessä 8-14-lasta yhdessä. Eletään ennenvanhaa maalaistaloissa ja siellä oli maatalon työt tehtävä . niin paljon askareita ettei nykypäivänä sellaista oikein ymmärretä. muualla kuin maalaistalobissa. Ennen vanhaa oli ennakokuluut vahvemassa ja nykyäänkun ennakokuluut on hävinnyt tämä tarina tulee vähän myöhässä. mutta kirja kertoo ennakokuluujen rikkomisesta rakkaudessa ja tarina kertoo ennakokuluujen voittamisesta ennenvanhaan jolloin oltiin enempi luokkatietoisempia.

jään odottamaan arvostelua jota tarvitsen tähän kirjaan nähdessä kiitos mielenkiinnostanne.



BoD



9 789523 303676